

Mùa Đông Bắt Đầu Ngay Từ Đây

Bích Đỗ

Bắt đầu là Ph., rồi KL. dẫn đến D. Na Uy, mỗi người có niềm xúc động riêng với những hoài niệm sâu sắc dành cho mùa Đông khiến cho mình cũng muốn tâm tình với các bạn về *Mùa Đông Của Mình*, không cao xa, không lý tưởng.

Hôm nay ngày 7 tháng 12 năm 2015. Ngày này 4 năm trước mình đưa ông xã vào bệnh viện tái khám về nhiễm trùng, nhưng ông được chuyển thẳng vào phòng cấp cứu ICU⁽¹⁾ và không bao giờ trở về nhà nữa. Sau 47 ngày điều trị trong ICU và

¹ Intensive Care Unit : Phòng sản sóc đặc biệt

khoa Ung Thư, ông bỏ mình cùng các con lại trong một ngày mưa lạnh rất tiêu điều của mùa Đông. Nơi mình sống không bao giờ có tuyết nhưng mưa mùa Đông làm trút hết lớp lá vàng cuối cùng, ngập hết sân nhà, phủ đầy đường phố.

Các bạn hãy tưởng tượng một buổi sớm thức dậy, đứng trước cảnh sắc hoàn toàn rã rời như thế, sau thời gian 47 ngày mịt mù trong bệnh viện, mình đã nghĩ gì.

Suốt gần 2 tháng lẫn lóc trong nhà thương, mẹ con không ngó đến nhà cửa, không quét dọn, chỉ ra vào như cái bóng, thoát biến thoát hiện! Mặc cho gió mưa, giá rét mà không nhìn thấy sự tiêu điều. Cho đến buổi trưa ngày mùng 1 Tết (23 th. 1, 2012) mẹ con mình từ bệnh viện về nhà, là buổi đầu tiên của mùa Đông năm đó, đứng trước cảnh tình này đẩy các bạn. Một câu của người xưa vụt đến: "*nhà hoang chết chủ*" !!! Thảm thía vô cùng! Thê thiết quá lắm bạn ơi! Lúc đó mới nhìn ra ngôi nhà mình hoang tàn đến cỡ nào, bao nhiêu sinh lực chừng tiêu tan hết, mình chỉ muốn gục ngay tại chỗ.

Từ đó mỗi mùa Đông đến, đã 3 năm nay trời ít mưa đến nỗi hạn hán, có phải vì Trời thương cho

tâm tình những người cô đơn trong giá rét mà giảm thiểu cái ảm đạm thường khi? Dù thời tiết có ảm dần lên thì nỗi lòng cô đơn của những tâm hồn tro trọi cũng chẳng thể ảm hơn chút nào.

Vẫn phải nói lên một sự thật đau lòng này với các bạn nè: khi ông xã mình còn sống, tụi này cũng khắc khẩu như tất cả những cặp vợ chồng khác, cũng bắt như ý nhiều chuyện, cũng buồn trách nhau linh tinh... Thế mà chỉ trong giây phút, người bạn đời nhắm mắt xuôi tay thì sự trống trải trùm lấp đến vô cùng vô tận! Và

Mùa Đông Của Mình tức khắc bắt đầu ngay từ đây! ■

Bích Đỗ

